

[Lannung.]

hurtig Fremme. Jeg hilser ogsaa for vort Vedkommende med Glæde og takker for Ministerens Tilsagn om, at større principielle Spørgsmaal, saa vidt det er muligt, skal blive forelagt Rigsdagen ved særlige Lovforslag og altsaa ikke i Almindelighed blive afgjort blot i Medfør af Bemyndigelseslovene. Det er et Tilsagn, som man fra et Rigsdagssynspunkt altid maa modtage med Tilfredshed.

Jeg skal i øvrigt blot fremsætte den enkelte Bemærkning, at nogle af Nævnens Ekspedition af Sagerne — jeg tænker i denne Forbindelse paa den rent kontormæssige Ekspedition og kan som Eksempel nævne Brændselsnævnet — efter min Mening har ladet noget tilbage at ønske i Retning af Hurtighed og Effektivitet. Det er paa den anden Side forstaaeligt, at det kan knibe lidt i Begyndelsen for nyoprettede Kontorer, der maaske oven i Købet som i dette Tilfælde straks er blevet overbebyrdet med Arbejde og Henvendelser, og jeg erkender, at man derfor maa indrømme en rimelig Margin. Men da det jo netop i vanskelige Tider er vigtigt for Borgerne, at Ekspeditionen af de løbende Sager fra Kontorerens Side sker saa hurtigt, som det efter Omstændighederne kan lade sig gøre, og da det altid er af Betydning at undgaa unødige Irritationsmomenter, henstiller jeg, at Centraladministrationen stadig vil have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold og paa sin Side bestræbe sig for, at Nævnens Ekspedition, Forretningsgang m. v. med Hensyn til Borgernes Sager og Henvendelser bliver den hurtigst mulige, selvfølgelig under Hensyntagen til Omstændighederne.

I øvrigt kan jeg anbefale Lovforslagene til hurtig Fremme.

J. S. Foget: Da vi sidst behandlede dette Lovforslag, var jeg ene om at tale imod og ene om at stemme imod. Naar man tænker paa den Tid, der er gaaet siden, maa man sige, at der vel ikke er nogen Lov, der er blevet i den Grad kritiseret i Oppositionspresen som netop denne, og jeg havde da god Grund til at haabe paa, at man fra Venstres og konservativ Side ved denne Behandling vilde indtage samme Standpunkt, som jeg gjorde ved sidste. Man har næppe aabnet noget Venstreblad eller noget konservativt Blad uden at møde Indlæg af større eller mindre Lødighed imod Loven; men ikke desto mindre hører vi i Dag, at baade Venstre og Konservative er rede til at stemme for den igen og dermed rede til at tage Med-

ansvaret for den. Man spørger sig selv: er det, fordi man ikke mener noget med det, man skriver, eller er det Samlingsregering, det trækker op til? Noget maa der ligge bagved. Hvis vi fra et landbrugsmæssigt Ståde ser tilbage paa den Tid, denne Lov har eksisteret, har vi kun Grund til Beklagelse. Og tænker jeg paa den Storm, der er rejst om Benzin- og Brændselsspørgsmaalet, synes jeg ikke, den giver Anledning til nogen særlig Tiltro til denne Diktaturlov. Ikke desto mindre er de, der har angrebet den særlig haardt, i Dag paa ny rede til at støtte den. Hvad sidder Rigsdagen her egentlig for, naar den i et saa betydningsfuldt Spørgsmaal giver al Fuldmagt fra sig og overlader den til Ministre og en taløs Række af Nævn? Man har herigennem oprettet en Række Underrigsdage. Man skulde synes, det var mere rimeligt at lade Rigsdagens Medlemmer overtage disse Funktioner, thi paa den Maade, det nu gaar, skabes der en Administration, hvis mest fremtrædende Kendetegn er Mangel paa Ansvar.

Jeg udtalte, første Gang vi behandlede dette Forslag, at jeg ikke kunde nære den Tillid til Regering og Minister, at jeg kunde gaa med til en saa udvidet Fuldmagt. Jeg gentager det denne Gang. Jeg vil ikke kunne stemme for noget af de to foreliggende Lovforslag, jeg agter at stemme imod det første.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Jeg takker de ærede Ordførere for de fire Partier for den Tilslutning, de har givet Lovforslaget, selv om det for et Pars Vedkommende har været med en vis Tøven og en vis Kritik.

Naar det ærede Medlem Hr. Hauch udtaler, at han ikke har Tillid til Handelsministeren, er det jo ingen Overraskelse for mig. Jeg har ikke noget Øjeblik i min vildeste Fantasi tænkt mig, at det ærede Medlem Hr. Hauch skulde staa herop og fortælle det høje Ting, at han havde Tillid til mig. Det vilde være fuldkommen taabeligt at forvente noget saadant.

Naar det ærede Medlem Hr. Hauch dernæst udtalte, at han heller ikke er sikker paa, at de trufne Foranstaltninger er rigtige, kan jeg for mit Vedkommende sige: Jeg er skam heller ikke sikker paa, at de i alle Tilfælde er rigtige, men de er saa rigtige, som vi har kunnet gøre dem under de givne Forhold efter de Undersøgelser, der er foretaget, de Vejledninger, der er givet, og de Indstillinger, Ministeriet har faaet fra Nævn og fra Det erhvervsøkonomiske Raad. Det vilde være ganske urimeligt, hvis jeg stod her og